

Dış memleketlere vâkı hububat satışından dolayı Ticaret eski Bakanı Atif İnan'ın sorumlu bulunmadığı hakkında

(Resmî Gazete ile ilânı : 1. VI. 1949 - Sayı : 7221)

No.
1650

Dış memleketlere vâkı hububat satışından dolayı Ticaret eski Bakanı Atif İnan'ın ceza ve akçalı sorumluluğunu gerektirir ful ve harekette bulunduğunu gösteren hiçbir delil mevcut olmadığından adı geçen bu işlemlerden sorumlu bulunmadığına ve bundan sonraki kanuni işlemlerin yapılması için dosyaların Hükümette tevdiine karar verilmiştir (Cilt : 11 - Sayfa : 167 : 196, 196 : 198 ve Cilt : 12 - Sayfa : 31 : 88, 88 : 92, 92 : 100 ve Cilt : 19 - Sayfa : 755, 979 : 992, 992 : 1005, 1005 : 1008).

28 Mayıs 1949

Muhtelif kanunlarda yazılı bulunan (Şehit) tâbirine ve harb mâlûllerine yapılan zamların yetimlere intikal edip etmiyeceğinin yorumlanmasına mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile ilânı : 14. VI. 1949 - Sayı : 7232)

No.
1651

Hava sınıfı mensuplarına verilecek zamlar ve tazminler hakkındaki 3485 sayılı Kanunun 4334 sayılı Kanunla değiştirilen 14 ncü ve Denizaltı sınıfı mensuplarına verilecek zamlar ve tazminler hakkındaki 3486 sayılı Kanunun 12 nci maddelerindeki (Şehit) tâbirinin, 1683 sayılı Tekaiüt Kanununun 45 nci maddesindeki (Şehit) kelimesinin şümülü derecesi hakkındaki 927 sayılı Kararda tarif edilen (Şehit) mânasında kabul edilip edilmeyeceği ve Emekli, Dul ve Yetim aylıklarına zam yapılması hakkındaki 4992 sayılı Kanuna ek 5107 sayılı Kanunun birinci maddesiyle harb mâlûllerine yapılan zamların yetimlere intikal edip etmiyeceği hakkında Millî Savunma Komisyonu tarafından düzenlenen aşağıdaki rapor, Kamutayın 9 VI. 1949 tarihli Birleşiminde onanmıştır

Yüksek Başkanlığa

Başbakanlığın 8. III. 1949 tarih ve 72/113-6-814 sayılı ve (Şehit) kelimesi ile 5107 sayılı Kanunun birinci maddesinde yapılan zamların dul ve yetimlere intikal edip edemeyeceğinin yorumlanması hakkındaki tezkeresi; Komisyonumuzun 24. III. 1949 tarihli toplantısında, Millî Savunma ve Maliye Bakanlıkları temsilcileri huzuriyle okunup incelendi.

Her iki Bakanlık temsilcilerinin verdikleri tamamlayıcı ve aydınlatıcı izahlar-

dan sonra; bu konu üzerinde yapılan görüşmeleri sonunda aşağıdaki kararlara varılmıştır :

1. 5107 sayılı Kanunun ikinci maddesinde aynen «Subay ve askerî memurlardan şehit olanların dul ve yetimlerine ve şehit erat dul ve yetimlerinden hayat kaydıyla aylık alanlarına :

A) 1683 sayılı Kanundan evvelki hükümlere göre bağlanmış ve bağlanacak aylıkların ve çeşitli kanunlarla 4992 sayılı Kanunla yapılmış olan zamlarının baliğine % 100 ü;

B) 1683 sayılı Kanuna göre bağlanmış ve bağlanacak aylıkların 4992 sayılı Kanunla yapılmış olan zamlarıyla birlikte baliğine % 30 u eklenir» denildiğine ve 3485 sayılı Kanunun 4334 sayılı Kanunla değiştirilen 14 ncü maddesi Hava mensuplarının ve 3486 sayılı Kanunun 12 nci maddesi de Deniz mensuplarının hangi hallerde şehit addedileceklerini, dul ve yetimlerine verilecek aylıkların nasıl verileceğini beyan ve ızah eylediğine göre sözü geçen 3485 ve 3486 sayılı kanunlar hükümleriyle şehitlikleri kabul olunanların 927 sayılı Kararla tarif edilen şehit mânasında olduğu ve binaenaleyh bir yoruma mahal bulunmadığı ve bunlara yani özel kanunlarında kendilerine şehit denilmiş olanların dul ve yetimleri hakkında 5107 sayılı Kanunun ikinci maddesindeki hükümler aynen tatbik edilmesi lâzımgeldiği mütefikan kabul edilmiştir.

2. 5107 sayılı Kanunun üçüncü maddesindeki zamların dul ve yetimlerine intikal etmiyeceği sarahaten yazılmıştır. Esasen bu zam bir terfih zammıdır. Halbuki birinci madde hükmüne tevfiikan yapılan zamlar ise; mâlûl aylıklarının % 50 artırılmasıdır ve bunun dul ve yetimlerine intikal etmiyeceğine dair de bir hüküm yoktur. Bu itibarla bunun da yorumlanmasına bir sebep olmadığı ve binaenaleyh bu zamların dul ve yetimlere intikal edeceği tabî bulunduğuna ittifakla karar verilmiştir (Cilt : 17 - Sayfa : 4 ve Cilt : 20 - Sayfa : 637 : 639).

9 Haziran 1949

Türkiye Büyük Millet Meclisinin çalışmalarına 1 Kasım 1949 gününe kadar ara verilmesi hakkında

(Resmî Gazete ile ilânı : 18 . VI . 1949 - Sayı : 7236)

**No.
1652**

Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminde görüşülecek önemli konu kalmamış olduğundan Milletvekillerinin seçim çevrelerinde seçmenleri ile görüşmelerine fırsat vermek üzere 1 Kasım 1949 Salı gününe kadar çalışmaya ara verilmesi kararlaştırılmıştır (Cilt : 20 - Sayfa : 751 : 752).

10 Haziran 1949

